

VIVENDA

**BINNENKIJKEN BIJ ISA
HOES EN ANTONIE
KAMERLING
"ANDEREN GAAN UIT
ELKAAR, WIJ WILLEN
EEN NIEUW HUIS"**

**HET NIEUWE WONEN
MET ALLURE ÉN MILIEUVRIENDELIJK**

DE MEEST GELIEFDE WOONPLEK VAN NEDERLAND

Het Gooi



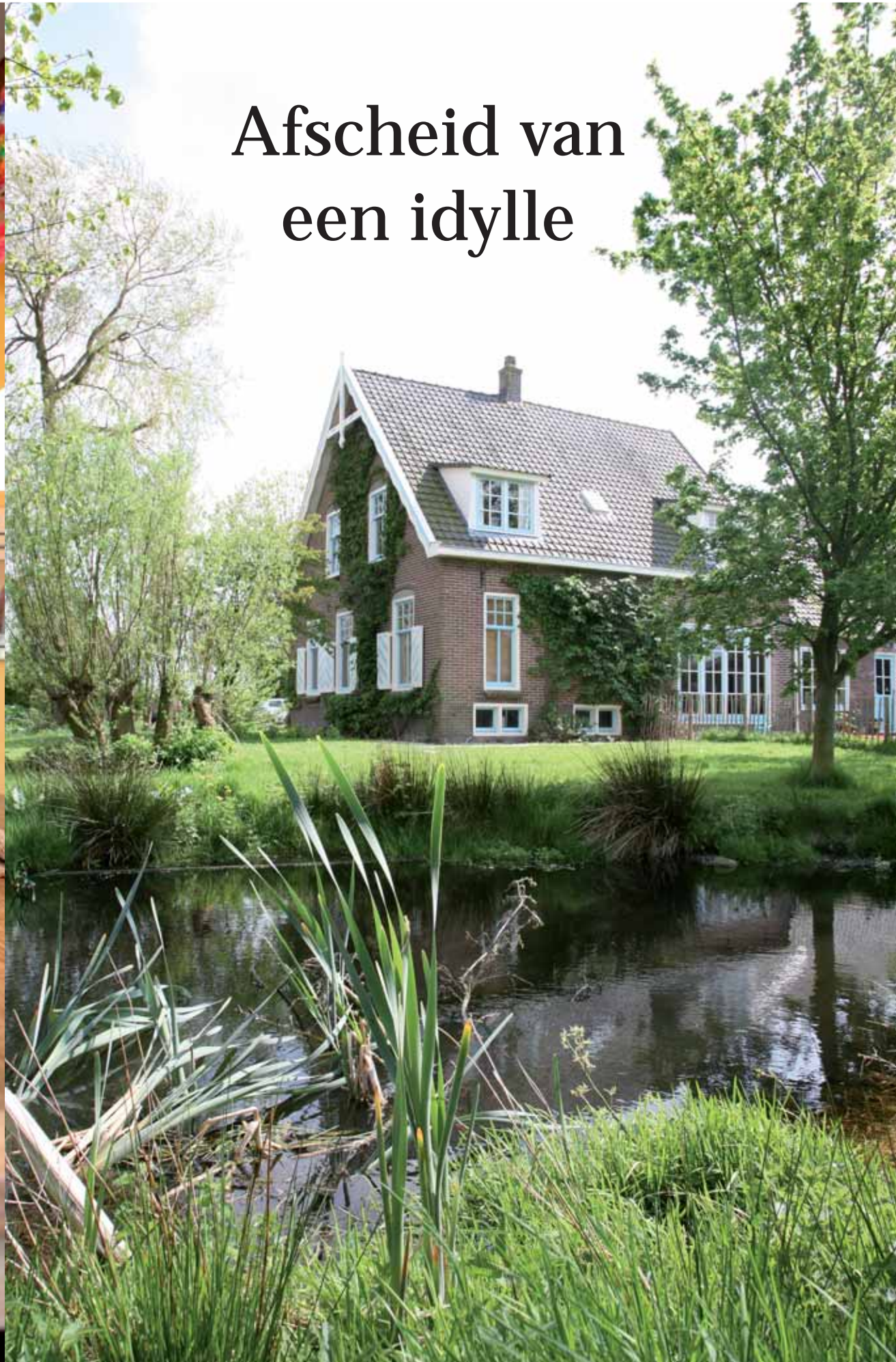
MET DE MOOISTE HUIZEN DIE NU TE KOOP STAAN

Afscheid van een idylle

BINNENKIJKEN BIJ
ISA HOES EN
ANTONIE KAMERLING

Midden in het Groene Hart, met uitzicht op de weilanden en de Kromme Mijdrecht, ligt een bijzondere woonboerderij met een grote lap grond. Op dit verscholen plekje, ver weg van het stadsgedruis, wonen acteurs Isa Hoes en Antonie Kamerling. Negen jaar geleden kochten ze de boerderij, waarna ze hem helemaal aanpasten aan de comforteisen van vandaag. Isa en Antonie richtten de ruimtes in met heel veel liefde en aandacht voor detail en kleur. Toch vertrekken ze uit dit paradijs. Isa vertelt zelf waarom.

TEKST ESTHER VOET
FOTOGRAFIE JAN LUIJK
STYLING YOLANDA LOUDON
BEELDBEWERKING ERIC WEBER





“De schilders dachten dat we hartstikke gek waren: knalgeel, roze en groen op de muur”



Langs de Kromme Mijdrecht, op een steenworp afstand van Amsterdam, Den Haag en Utrecht, bestaan nog van die plekjes waar de wereld aan zijn eind lijkt te komen en de tijd lijkt stil te staan. Zevenhoven is zo'n plek. Hier kunnen kinderen in de zomer nog zo in de rivier springen, staat de hooimijt nog in de tuin en is stilte nog vanzelfsprekend. Dit is het thuis van Isa Hoes en Antonie Kamerling, die hier zo'n negen jaar geleden neerstreken. Isa: "Ik heb altijd in de stad gewoond, kom oorspronkelijk uit 's Hertogenbosch en woonde ook in Amsterdam en Maastricht. Een echte stadsmeid dus. Antonie is opgegroeid op het platteland. We woonden in de Van Eeghenstraat in Amsterdam-Zuid in een bovenhuis. Ik vond het heerlijk daar, maar Antonie miste de rust. Hij hoorde de tram door de vogels heen. Antonie is altijd druk in zijn hoofd, hij heeft rust nodig en dat vind je natuurlijk niet zo snel in de stad. Hij wilde terug, naar buiten. Ik moet bekennen dat ik dat best eng vond, want ik was niet anders dan de stad gewend.

Maar toen onze makelaar uiteindelijk deze plek vond, begreep ik wat Antonie bedoelde. Merlijn, onze oudste was net een jaar oud. Ik realiseerde me dat het natuurlijk veel leuker was om zo vanuit de woonkamer de tuin in te kunnen lopen in plaats van de dagelijkse wandeling naar het Vondelpark. Maar die ruimte! Hoe moesten we dat allemaal gaan invullen? Was dat niet een beetje te veel van het goede? We voelden ons er een beetje te klein voor."

DE KNOOP DOORGEHAKT

Isa en Antonie dachten er lang over na, maar besloten toch geen bod te doen op het huis aan de rivier. "En toch liet het ons niet los. Dat pand en die plek... het bleef maar in onze gedachten. Nu zit ik ook zo in elkaar dat ik wel dingen wil proberen, als het me niet zou bevallen, zouden we altijd weer kunnen vertrekken. Kortom, we hebben de knoop doorgehakt, deden een bod en niet veel later was het van ons."

Omdat de leefruimte zo enorm was – we praten over 450 m² –, werd de eerste tijd nog een deel van het pand aan anderen verhuurd, maar dat bleek toch niet echt te werken. De huurders vertrokken en het voorhuis en de deel werden samengevoegd tot één enorm familiehuis. Isa: "We hebben aan ieder hoekje en gaatje aandacht besteed. Echt, er is enorm veel liefde in gaan zitten en dat merk je echt. We hebben er lang over gedaan om het helemaal naar onze zin te maken. Ook over de kleuren is lang en diep nagedacht. Ik ben een echt kleurenmens en deze enorme ruimtes leenden zich ervoor om daarmee te spelen. Ik begon heel overmoedig en wilde alles zelf doen, maar al bij het aanpakken van de eerste kamer, de slaapkamer van Merlijn, werd duidelijk dat dat ondoenlijk was, onbegonnen werk. Kortom, we hebben vakmensen ingehuurd. Die dachten dat we hartstikke gek waren: knalgeel, roze en groen op de muur. Die heftige kleuren waren voor ons ook best spannend. Maar dan kwamen wij



aan het einde van een werkdag binnen en zeiden: Jeetje, dat geel, wat gaaf! En dan begrepen de schilders dat dit toch écht was wat we wilden en konden ze weer verder. Toch was het aan het begin ook even wennen, hier. Zeker voor mij. Ik kan me nog herinneren dat ik in het begin best bang was om 's avonds alleen te zijn. Ik was gewend aan leven en het is hier heel stil. Maar dat bleek gewoon een kwestie van wennen, die angst heb ik de laatste jaren helemaal niet meer gehad, het is een veilige plek."

PERFECTIONISTISCH

Zo werd de woonboerderij langzaam omgetoverd tot een plek waarin ze zich volledig thuis konden voelen. Er kwam een nieuwe keuken in en een riante badkamer, er werden muren doorgebroken, extra ramen in het pand gezet en overal allerlei hoekjes gecreëerd. Isa: "We zijn allebei perfectionisten; in ons vak, maar ook als het om inrichting gaat. We wilden in de keuken Moorse

invloeden en dat zie je in de togen die gemaakt zijn, dat oriëntaalse spreekt me aan en vind je ook terug in de rest van het huis. Ook hebben we een open haard aangebracht en er een sauna ingebouwd. We wilden precies dát Spaanse tegeltje in de wc en die mozaïekjes in de badkamer. Het huis leende zich daar ook voor, want het heeft allerlei geheimen: originele details kregen een nieuwe invulling en de felle kleuren die we gebruikten bleken door de verschillende lichtinvallen bijna te gaan leven. Aan de ene kant leek het geel bijna groen terwijl het aan de andere kant heel licht leek. Je moet echt twee keer kijken om te zien dat het toch echt om dezelfde kleur geel gaat."

De boerderij bestaat nu uit verschillende leefruimtes die allemaal hun eigen 'tijd van de dag' hebben. Hoewel het een echte eenheid is geworden, heerst er in de ene kamer een andere energie dan de andere. "De roze kamer is onze creatieve kamer. Daar heb ik mijn script geschreven en heeft Antonie zijn cd

opgenomen. De sfeer daar leent zich er perfect voor. En in de gele kamer met het bureau erin, is het heerlijk om aan het einde van de dag te zitten, omdat de zon er zo lang in schijnt. Als Antonie of ik moe thuiskomen en we willen even rust, dan gaan we in het ene deel van het huis zitten, zodat je niet gestoord wordt door het leven aan de andere kant van het huis."

ACTEURS, GEEN KLUSSERS

Het is niet moeilijk te begrijpen dat het hier voor kinderen een waar Walhalla is. De kinderen kunnen 's zomers voor de deur zwemmen, en de rivier – een zijtak van de Amstel – staat in rechtstreekse verbinding met Amsterdam: bootje aan de steiger voor de deur en varen maar... De enorme tuin rondom is een pláátje, aangelegd door een tuinarchitect, met mooie rozen. Isa: "Ook hier hebben we weer veel hoekjes gecreëerd. Zo vinden we het heerlijk om 's avonds bij ondergaande zon met een glas wijn naar het





einde van de tuin te lopen en daar te genieten van het uitzicht over de koetjes.”

De oude hooimijt staat er nog, er is een kas en een enorme schuur. Isa: “Je zou van die tuinmuur van de schuur een enorme glaswand kunnen maken, dan heb je een fenomenaal atelier of een yogaruimte. Er zijn zo veel manieren waarop je het kunt invullen.” En dan komen we meteen bij de reden waarom Isa en Antonie het huis nu toch te koop hebben gezet. Isa: “Het is gewoon toch net even te groot voor ons. We zijn acteurs en geen klussers, terwijl zo'n enorm bezit toch ook wel onderhoud vergt. We hebben hier negen jaar met enorm veel plezier en liefde gewoond, maar Merlijn zit nu in Loenersloot op school en ik heb ook een beetje genoeg van het in de auto zitten. Er zijn mensen die na zeven jaar uit elkaar gaan, wij willen een ander huis, misschien wat dichterbij de stad, zodat we lekker op de fiets naar de bioscoop kunnen. Merlijn gaat over twee jaar naar de middelbare school en Vlinder moet nog aan de basisschool beginnen. We hebben gewoon

een beetje de kriebels, maar realiseren ons ook dat we zo veel ruimte en rust waarschijnlijk nooit meer zullen krijgen.”

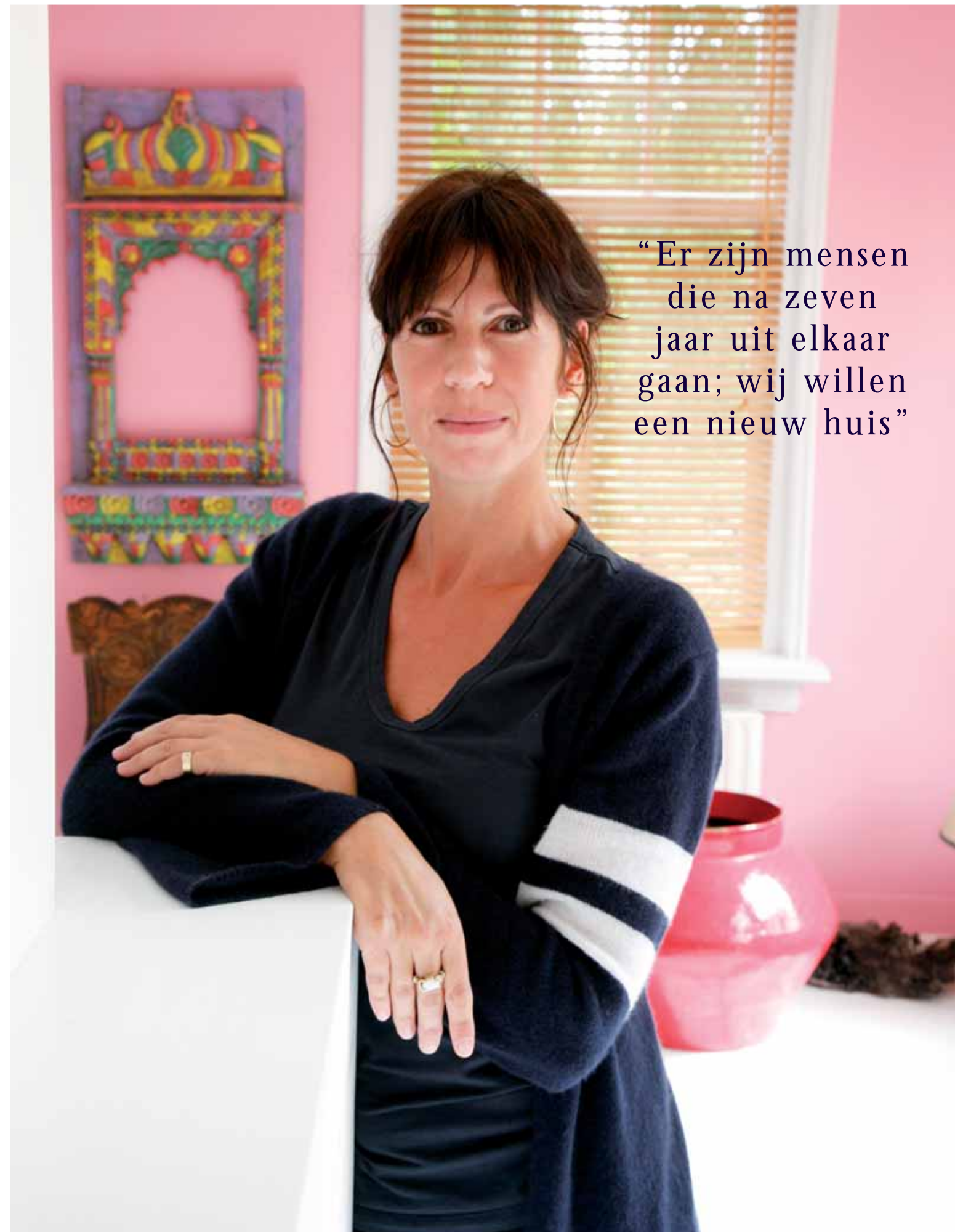
DUBBEL GEVOEL

“Dat is dus de reden, maar nu ik er weer zo over praat, voel ik dat het moeilijk is om hier afscheid van te gaan nemen. Het is allemaal zo idyllisch. Toen we eenmaal de beslissing hadden genomen om hier toch te vertrekken, wilde ik dat ook het liefst zo snel mogelijk doen, ik begon in emotioneel opzicht al afscheid te nemen van het huis. Maar ik merk dat dat helemaal niet werkt, dan gaat de warmte eruit. Ik ben op dit moment veel thuis, stilte voor de storm, omdat ik binnenkort met een soloprogramma weer het land intrek, en heb me gerealiseerd dat het voor mij het beste is om er gewoon in te blijven leven alsof ik hier nog jaren zou wonen. Ik blijf dus investeren in het huis, blijf het gezellig maken. Maar nieuwe bewoners zullen er ongetwijfeld weer een heel eigen invulling aan geven, wie weet het weer

ombouwen tot twee woonunits, er is van alles te verzinnen, dat is het leuke van dit huis. Je begrijpt, het gevoel over het vertrekken van deze plek is heel dubbel. We hebben ook nog niet echt een idee waar we precies naartoe willen, maar dat volgende huis, dat wacht wel ergens op ons. Het moet ons gewoon nog vinden. Echt haast hebben we dus niet, maar de knoop is wel doorgehakt en ik weet zeker dat volgende bewoners net zo met volle teugen van deze plek zullen genieten als wij tot op de dag van vandaag doen.” ■

TE KOOP

Woonboerderij aan de Kromme Mijdrecht in Zevenhoven
 Woonoppervlakte: 450 m² (exclusief kelder en vliering)
 Oppervlakte bijgebouwen 200 m²
 Perceeloppervlakte: 5.764 m²
 Vraagprijs: 1.850.000 euro k.k.
 Informatie verkrijgbaar bij:
 Koop Lenstra Makelaars OZ
 [graag telefoonnummer,
 www en e-mailadres toevoegen]



“Er zijn mensen die na zeven jaar uit elkaar gaan; wij willen een nieuw huis”